

тивника, цѣлата линия се хвърли съ грѣмогласно „ура“ на неприятеля „въ щики“.

При това, подпоручикъ Кисовъ като взелъ отъ ранения турски трѣбачъ трѣбата, самъ затрѣбилъ атака. Барабанщика Жилковъ, при всичко, че бѣше раненъ, въ кракътъ, вървеше напредъ съ барабаненъ бой. Неприятеля не издържа дружния натискъ и безъ гърмежъ въ голѣмъ безпорядѣкъ, избѣга назадъ.

Тѣзи атака твърдѣ сѣкпо ни струваше“ . . .*)

Отъ изложеното въ реляцията се види, че има извѣстни противурѣчия между нея и моитѣ бѣлѣжки. Въ реляцията се казва, че 3-я дружина въ 10 часа сутринята заминала къмъ града и попаднала подъ неприятелския огнь, тогава когато, въ дѣйствителностъ, дружината не въ 10 часа, а по-рано се вдигна отъ мѣстонощуванието при с. Айданлии и не отиде къмъ града, а на възвишенността. Казва се по-нататѣкъ въ реляцията, че дружинния командиръ подполковникъ Калитинъ заповѣдалъ на всички да вървятъ напредъ. Въ дѣйствителностъ же, когато дружината испрати двѣ роты въ първа линия, останалитѣ двѣ роты се спрѣха: 4-а рота на мѣстото, гдѣто дружината се построи въ двѣ линии, а 3-я рота задъ купитѣ при Чадъръ-могила. Казва се още, че щабсъ-капитанъ Усовъ и подпоручикъ Божински биле ранени, когато ротитѣ отъ втора линия заели мѣстото на ония отъ първата, — въ дѣйствителностъ же подпоручикъ Божински бѣше раненъ, когато 3-я рота бѣше още задъ купитѣ, гдѣто санитаритѣ бѣха го донесли. Въ сѣщата се казва, че щабсъ-капитанъ Усовъ е билъ убитъ на мѣстото, тогава, когато той падна мъртавъ, вече носенъ отъ санитаритѣ на прѣвѣрзъчния пунктъ. Казва се още че барабанщика Жилковъ трѣбилъ за въ атака, тогава, когато въ това врѣме въ 3-я рота не бѣше останалъ въ строя, нито барабанщикъ, нито трѣбачъ.

Тѣзи сѣ поправкитѣ, които споредъ мене, трѣбва да се направятъ въ реляцията.

Слѣдъ отсѣжпванието на прѣдния отрядъ отъ Стара-Загора и расформируванието му, генералъ Гурко, като се раздѣляше съ отряда, бѣше издалъ заповѣдъ, въ която за опълчението казваше слѣдующото.

*) Прѣзъ 1891 год., въ сѣмѣтния Стамболовъ режимъ, когато бѣхъ арестуванъ, при обиска, между много други книжа бѣха взели и памятнитѣ ми книжки за Русско-Турската, прѣзъ 1877 год. война. Нарочно или случайно, по-голѣмата частъ отъ книжата ми се върнаха, въ сѣщото число и памятнитѣ ми книжки, съ много откъснати листове, въ които бѣ попаднала и едната частъ отъ реляцията.